

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי - בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ושכחנו מזה. שגר ושכח.

במקום שהמאכלים יירקבו ויתעפשו ויזיקו לנו, ה' ברא מערכת שלימה ומופלאה שטוחנת ומפרידה ומעכלת ומבררת ולוקחת את כל הדברים הטובים ומוציאה את כל הדברים הרעים, וכל מיני רעלים ומזיקים וחיידקים היא כבר משמידה ומוציאה החוצה. רק אחרי שמתפנים מבינים שמאחורי הקלעים במשך כמה שעות פעלה מערכת נפלאה ומיוחדת ומושלמת של הבורא, ומרוב התפעלות מברכים "מפליא לעשות!"

במשך החיים בן אדם נתקף באינסוף חיידקים ומחלות והוא אפילו לא יודע שהמערכת החיסונית שה' ברא בקרבו - טיפלה בהכול וחסלה את הכול. הוא שכב על משכבו בשקט וגלגלי השניים של הרופא כל בשר ומפליא לעשות עשו בשקט את הפלא העצום.

הבן אדם קם בבוקר והולך לעבודה בריא ושלם ולא מבין בכלל איזה ניסים עברו עליו בלילה!

מתי בן אדם מתחיל לשים לב? רק כשמתחיל לכאוב לו. רק כשדברים משתבשים לא עלינו. ואז הוא נכנס לפחדים ולחרדות וללחצים. אבל אם רק היה מודה לה' על כל החסדים ומתבונן בכל אינסוף הטובות והניסים שעוברים עליו כל יום וכל רגע שהוא אפילו לא שם לב - הוא היה מרגיש כל כך מושגח וכל כך אהוב וכל כך מרגיש שה' איתו ואז הוא לא היה נופל ולא מתבלבל גם כשדברים לא הולכים לו כסדר.

נשק יום הדין

וזה מה שאומר לנו הנביא לזכור טוב: "עמי זכור נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השיטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה'". וגם פרשת השבוע שלנו חוזרת ומזכירה לנו: "ולא אבה ה' אלוקיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלוקיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלוקיך".

אתה יודע כמה ה' אוהב אותך? תשמע סיפור. עם ישראל יושבים במדבר לבטח אחרי שחיסלו את שני המלכים העצומים סיחון ועוג. העמים שסביבם כל כך מפחדים ועם ישראל כל כך בטוחים בעצמם. מה כבר יכול לקרות?

אין להם שמץ של מושג שבאותם רגעים ממש נשק אדיר וחזק מופנה לעברם, נשק יותר מסוכן מפצצת אטום.

גם לפצצה יש גבול, טווח פגיעה. אנשים יכולים להינצל. יש מקלטים. אבל לקללה של בלעם אין גבול. אם הוא אומר מילה אחת, "קלם", חלילה וחס, לא נשאר שריד ופליט משונאיהם של ישראל. זה לא צחוק.

היהודי באוהל הולך לישון וקם בבוקר, מאכיל את הילדים, לומד

המשך בעמ' 3

יש דברים ניסתרים

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

שום דבר לא מובן מאליו

הוא הגיע הביתה כל כך רעב, שהוא כמעט נתן ביס בדלת. הריח שקידם את פניו ומראה הסירים על הכיריים הפיחו בו תקווה. יש אוכל, ברוך ה'. הוא שם לעצמו אוכל בצלחת וישב לאכול. בדיוק כשסיים, נכנסה אשתו. היה בסדר? היא שאלה. היה מצוין.

היא חיכתה למילה טובה, משהו קצת יותר מפרגן על כל ההשקעה, אבל בעלה שנרגע מרעבונו, חזר לטלפון שלו ואפילו לא הביט לעברה. היא החליטה הפעם לא לשתוק.

אתה יודע, היא אמרה, התפוחי אדמה שאכלת לא נכנסו לסיר לבד, הם אפילו לא דפקו בדלת. בזמן שלא היית פה, מישוהו, או יותר נכון מישוהי, הלכה ברגל בחום לחנות וסחבה סלים והביאה אותם הביתה. ואתה גם בוודאי מסוגל לנחש שתפוחי האדמה גם לא התקלפו לבד. נכון מאוד. מישוהי ישבה לקלף לתבל ולבשל. גם העוף לא ירד ככה מהמקפיא מוכן ומבושל. וגם שאר התבשילים. הארוחה שאתה אכלת ברבע שעה - יש מאחוריה כמה שעות טובות של עבודה וטרחה ומחשבה ואהבה - כדאי שבפעם הבאה תחשוב על זה.

וגם תחשוב איך היית מרגיש אם היית בא הביתה ולא היה לך מה לאכול... אז היית יודע להתבטא טוב מאוד ולספר לי בדיוק מה אתה מרגיש. אז גם כשהכול דופק כמו שעון - אל תקבל דברים כמוכנים מאלהים...

ניסים בזמן שישנת

ידע שור קונה וחמור אבוס בעליו. החמור רואה רק את האבוס, אבל השור חכם יותר הוא מבין שמישהו הכניס את האוכל לאבוס. ואנחנו בני האדם צריכים להיות גם חכמים יותר מהשור ולהתבונן גם על מה שאנחנו בכלל לא רואים ולא מרגישים.

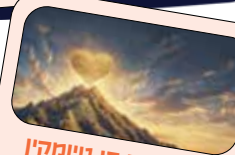
לא זו בלבד שאנחנו צריכים להודות לה' על העיניים על האוזניים על השיניים ועל כל מערכות הגוף. אלא אנחנו צריכים להודות לה' גם על דברים שאנחנו לא רואים ולא יודעים ולא מודעים להם בכלל.

במחילה מכבודם, אחרי שיוצאים מהשירותים - רק אז אנחנו מבינים איזה פלא עצום קרה כאן. זרקנו פנימה כל מיני מאכלים

02/ המלחמה באויב

משמעות הגמרא שדווקא על ידי התורה מנצחים אותו?

05/ הרב דן טיומקין

מה העצה הסודית של הרב אורי זוהר זצ"ל?

06/ קוויקס

מה עשה מושי כ'שנחב' לו הבית מקדש?

08/ הכביסה המלוכלכת

ההתנהגות שלו באמת מרגיזה, או שבגלל שכל השכונה שומעת?

זמני שבת

יום	פלג מנחה	כניסת שבת	צאת שבת	ר"ת
יום	17:59	18:40	19:53	20:34
ת"א	18:01	18:56	19:56	20:36
חיפה	18:01	18:49	19:56	20:36
בי"ש	18:00	18:59	19:54	20:35

תשפ"ו - 2026

מעמד הכרנסה

בראשות הרב שלום ארוש שליט"א

י"ב אלול | 25.08.26 בשעה 19:30

בוילה יוקרתית בסביון

מתנה מיוחדת * ארוחת שף מפוארת

02-5308000

להזמנת כרטיס:

שלום

הזדמנות אחרונה-

סיפור לשולחן שבת

הטייס ראה את דבקו של הרב ואת כל הנסיונות מצד הרבנית לקרוא לו שלא צלחו. וחזר לתא הטייס – אחוז פחד גדול ומחכה לגרוע מכל.

חלפו עשר דקות, אשר נדמו לנצח, הרב התעורר מהרהוריו, פתח את עיניו ואמר לרבנית: "לכי אמרי לטייס שימשיך לטוס למקום היעד ושלא ינחת בשום מקום בדרך. מרגע זה ואילך מחוג הדלק לא יזוז כלל".

הרב המשיך בתפילתו, והטייס שב לתאו. כעבור מספר דקות חזר הטייס בהתרגשות רבה וסח לרבנית כי דברי הרב מתקיימים במלואם, הנזילה נעצרה, ומחוג הדלק עומד על מקומו. לאחר כשמוצית שעה נוספת נעצר הטייס במרחק מה מהרב והביט בו ביראת כבוד, בזמן שהרב ממשיך בתפלתו בדבקות נפלאה, ומחוג הדלק לא נע ולא זע!

הדבר נמשך במשך יותר משעתיים! כשהתקרב הטייס לשדה התעופה מד הדלק חזר להצביע על בריחת דלק, אבל אז הרב כבר הדבר לא סיכן איש. צוות הטייסים, ששמרו זאת בסוד – אפילו מהדיללים, נשמו עתה לרווחה. אחרי הנחיתה התאספו סביב הרב אנשי הצוות. הרכינו ראשם לקבלת ברכה, וביקשו שיחבר בעבורם תפילה מיוחדת – "תפלת הטייסים".

ראו מהו כוחם של צדיקים. אפילו נזילת דלק נעצרה, שעל פי דרך הטבע אין סיכוי לעצור אותה, בעוד שהמטוס באוויר עד שכבר לא הייתה מסוכנת לאיש!

הרב מרדכי אליהו, הראשון לציון טס ללוס אנג'לס במטוס של חברת אל-על. באמצע הטיסה שמה לב הרבנית שהתלוותה אליו, כי בעלה מתפלל בלהט ובדבקות. היא תמחה על שאת ספר הלימוד, אשר למד בו, סגר ועתה הרי לא זמן תפילה, על מה ולמה מתפלל כעת בעלה בכזו דבקות?

לפתע רואה היא כי אחד הטייסים יוצא מתא הטייס כשעל פניו עננת דאגה. הוא פנה אליה וביקש את רשותה לגשת אל הרב. גם הוא שם לב ששפתותיו של הרב ממלמלות והוא מנותק מכל הסובב אותו.

הרבנית שאלה בדאגה אם קרה משהו, והטייס השיב בלחש שיש נזילת דלק חמורה, ועוד זמן קצר לא יישאר דלק במכלים. כששאלה האם ניתן לנחות במקום קרוב, השיב כי הם מעל האוקיינוס, רחוקים מרחק רב מכל מקום נחיתה...

הרבנית הבינה שהמטוס עומד להתרסק, רק שהטייס משתדל להראות שליו כדי לא לעורר פאניקה, היא הביטה סביבה וראתה את האנשים שלווים, חלק מהם ישינים ואחרים עוסקים בקריאה, אף שני ילדיה ישנו בשלוות נפש. היא פנתה בחרדה אל בעלה באמרה: "אנחנו בסכנה!" אך הרב היה מרוכז בתפילה נשגבת והתעצם בכוונותיו, שהרי תפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה.

הטייס ניסה אף הוא לקרוא לרב אך הרב שקוע היה בתפילתו ולא ענה לאיש.

היו אלו רגעי אימה הפחד הורגש באוויר הרבנית החלה לפתוח בתפילה ובזעקה להשם יתברך הרי ידיה קצרות מלהושיע והם בסכנה ממשית.

הפרשה לאורו של הנחל נובע

בִּידֵךְ וְשִׁבִּית שְׁבִי". התיבה "בִּידֵךְ" לשון תפילה, כמפורש במקרא: "ויהי ידיו אמונה עד בא השמש" (שמות יז, יב), ופירש רש"י, ש"יד" לשון תפילה. נמצא ש"יד" מרמזת על עניין התפילה, שעל ידי התפילה האדם זוכה ל"שְׁבִי שְׁבִי".

זהו גם מה שפירש רש"י בפרשתנו על הכתוב: "לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע". כלומר, דיבורי התורה לבדם – אם הם מנותקים מהתפילה – עדיין אינם מועילים להכניעו לגמרי, והאדם נמצא עדיין בבחינת "כנגד" היצר הרע (כאשר היצר עומד כנגדו ואינו מוכנע). רק על ידי ריבוי התפילות על לימוד התורה, היצר הרע נשבה לגמרי בידו של האיש הישראלי.

ומעתה, יתורץ ויבאר מה שהקשו האחרונים: כיצד מברכים על לימוד התורה, והרי הרמב"ם פסק שאין מברכים על נטילת מים אחרונים משום שהם באו להסיר את הנזק שיש במלח הסדומית, ואין מברכים על הסרת הנזק? ואם כן, הדין הוא שגם על התורה אין לברך לכאורה, שהרי היא באה רק להסיר מהאדם את המידות הרעות ולסלק מעליו את יצרו הרע.

אלא, על פי דברינו העניין ברור ומובן: יש חילוק עצום בין אם הנזק כבר נמצא בפועל ואנו רק מחלישים אותו ומקטינים את נזיקו, לבין מצב שבו הנזק הוא חלק מהמציאות שאיתה נולד האדם והוא קיים ועומד.

בדין מים אחרונים, אנו רק מסירים את הנזק לבל יזיק בעתיד, שהרי אין ודאות שיינוק בלעדיהם, ועל ספק אין מברכים, כי לכן על מים אחרונים לא מברכים, כי שם הנזק אינו קיים בפועל. מה שאין כן האדם שנולד עם יצר הרע – הנזק כבר קיים ומוחש בפועל! ולכן על כל תפילה ותורה שהאדם זוכה על ידם להכניע את היצר, ודאי שעליו להודות ולברך את ה'.

השם נתן לנו תורה ומצוות במתנה, כדי שעל ידם יצליחו לשבר את יצרם ולהתגבר על תאוותיהם. ידוע שכל אדם נולד עם יצר הרע ומידות רעות, כמו שנאמר: "לפתח חטאת רובץ" (בראשית ד ז). והכוח לגבור נגד היצר הוא התפילה, כמבואר בגמרא (קידושין ל). שללא עזרת השם אי אפשר לנצחו.

ולכאורה יש להבין: הרי שם בגמרא מבואר שהתורה היא "התבלין" כנגד היצר הרע, ומכאן משמע שהתורה היא המנצחת את היצר. ועוד אמרו רבותינו: "אם פגע בך מנוול זה – משכהו לבית המדרש" (סוכה נב, ב), וממקומות רבים נוספים משמע שדייקא על ידי עמל התורה ניתן לנצח ולהכניע את היצר הרע.

מנגד, מצינו בדברי רבינו הק' (ליקו"מ, ב) שעיקר כלי המלחמה לנצח את היצר הוא התפילה. ולכאורה, הדברים סותרים לכאורה את משמעות הגמרא שדווקא על ידי התורה מנצחים אותו? אלא עלינו לדעת יסוד חשוב: ודאי שלנצח את היצר הרע אפשר רק על ידי ריבוי תפילה, שהיא עיקר הכלי כאמור. אך דע כי עיקר התפילה צריך להיות על העיקר – **ההתפלל על לימוד התורה, שהיא אכן התבלין נגד היצר.**

ומעתה, הכל לדבר אחד נתכוונו: ודאי שהתורה היא התבלין למתק את היצר, אבל דא עקא – מי יאמר שהאדם לומד לשמה, בלימוד של קדושה וטהרה, שעל ידי לימוד זה אכן ישבית את יצרו? משום כך, חייב האדם להשתמש בכלי העיקרי המעניק כוח לתורה לפעול את פעולתה, והוא התפילה לה' שיציל אותו כל יום מחדש מיצרו, ויזכה אותו ללמוד תורה כראוי, ושיהיה בכוח לימודו לגבור על יצרו.

וזהו מה שמבואר בפרשתנו: "כִּי תִצָּא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וְנָתַנָּה ה' אֱלֹהֶיךָ

זכויות העלון מוקדשות לעילוי נשמת נינה אביגיל בת כלטובה ז"ל | להקדשת העלון: 02-5308000

פדיון נפש כאולן

המפתח שלך לישועה

גם השנה הרב שלום ארוש שליט"א יהיה הסגור שלך ויתפלל עליך בעיצומם של רגעי ההכרעה בראש השנה!

לפדיון נפש התקשרו <<< 02-5308000

התרומות מוקדשות למימון סלי מזון לנזקקים

יש דברים ניסתרים

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

תורה – ואין לו שמץ של מושג איזו דרמה מתרחשת בהרים שליד המחנה! שני רשעים רבי עוצמה הופכים את העולם ושום דבר לא הולך להם, בדיוק להיפך. משה רבינו צריך לכתוב לנו על זה פרשה מיוחדת שנדע ונזכור את החסד הזה תמיד.

זה כמו שעם ישראל עברו בנחל ארנון, הולכים ברוגע, ולא היה להם שמץ של מושג שכוחות חמושים ומסוכנים אורבים להם וה' מוחץ אותם. רק אחרי שבני ישראל מתרחקים מהמקום הנחל פולט את כל השאירות של הלוחמים ובני ישראל מבינים למפרע אלו ניסים! אילו נפלאות! כמה ה' שומר עליהם! איך ה' יתבקר מלווה אותם ומציל אותם בכל רגע ורגע. כמו שכתוב בפרשה שלנו: "כי ה' אלוהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך". ורק אז נופל להם האסימון והם אומרים שירה.

וזה לא חד פעמי. ארבעים שנה בני ישראל הולכים במדבר, ונחשים ושרפים ועקרבים ענקיים מתים מתחת כפות הרגליים שלהם והם אפילו לא יודעים מזה.

מי שמאמין באחד לא מפחד מאף אחד

בשבוע שעבר כתבנו שהתרופה לכל הפחדים והחרדות, גם פחדים וחרדות טבעיים לגמרי, אפילו מלחמות ומחלות וטילים וכל דבר הכי מסוכן שיש – התרופה היא האמונה הפשוטה, האמונה שה' איתי עמי ואצלי, האמונה שה' אוהב אותי ושומר עלי ותמיד יהיה לי רק טוב. וכל שכן שהאמונה היא התרופה כנגד כל הדמיונות השקריים. רק בשנים האחרונות ראינו בעיניים שלנו אלפי טילים שכל טיל וטיל הוא נס עצום ולא מובן.

אבל הסיפור של בלעם מראה לנו שחוץ מהניסים והחסדים והישועות שאנחנו רואים ויודעים ויכולים להבין ולהתבונן – יש עוד אינסוף, ספרים שלמים, של ניסים ונפלאות שקורים איתנו בכל יום שאנחנו בכלל לא יודעים.

יש עלינו שמירה מופלאה: נופלים מצידנו אלף ורבעה מימינו, ואם הייתה רשות לעין לראות את כל הסכנות שאופפות אותנו בכל רגע ורגע לא היינו יכולים להתקיים.

ובכל זאת, המאמין זוכר את מעשה בלעם שזה כולל את כל ההשגחה הפרטית המופלאה שמלווה אותו בכל רגע. המאמין מרגיש מושג ובטוח ורגוע וביישוב דעת תמיד. וכל זאת למה? כי אהבך ה' אלוהיך. ה' אוהב אותך זו מציאות שלא משתנה ולא תשתנה לעולם. ולכן מה שהיה הוא שיהיה, אותה שמירה שהייתה עליהם במדבר היא גם חופפת עלינו היום בדיוק מאותה סיבה: כי אהבך ה' אלוהיך.

בני ישראל ובנות ישראל היקרים והמסולאים בפז, ה' איתכם, אתם צריכים לחיות חיים מלאי שמחה ואושר ורוגע, אל תחיו בחרדות, ואם חלילה אתם סובלים מחרדות, תזכרו את מעשה בלעם ותתמלאו באמונה, תרגישו את השמירה, תרגישו את ההשגחה, תרגישו את האהבה, תחזרו על דיבורים של אמונה וביטחון שהם ורק הם יכולים לדחות את כל החושך של הפחד והחרדה מהלבבות שלכם ולהביא אתכם לחיים שלווים ורגועים ומלאים בשמחה ובכל טוב.

בברכת שבת שלום ומבורך

שלום ארוש שליט"א

בעצם כתב ידו הטהור.

וידוע שאת מראי המקומות על ספר המידות כתב רבי צדוק, ואף התבטא על ספר המידות: "הספר הזה הוא חיוני וכל מי שיתבונן יראה בכל ספרי ר' צדוק כי מלאים המה עניינים שמקורם בליקוטי מוהר"ן, ובנויים על היסודות האיתנים של ספרי רבינו ותלמידיו, ולפעמים רואים שרבי צדוק מעתיק את לשונו של רבינו ממש ומוסיף עליהם נופך משלו.

לדוגמא: באחד ממאמריו בספר צדקת הצדיק (אות קפב) מתחיל רבי צדוק עם הרעיון הידוע מליקוטי מוהר"ן (סי' נו, עיי"ש): "על ידי התורה קוראים להקדוש ברוך הוא", ואף מביא כמה ראיות נפלאות לזה, ואחת מהן מדברי הגמ' (ברכות כא ע"א): "מנין לברכת התורה לפניה מן התורה, שנאמר כי שם ה' אקרא" – כלומר, לפני שלומדים, היינו כשקוראים שם ה', 'הבו גודל לאלקינו' – צריך לברך ברכת התורה.

עלים לתרופה:

לרבי צדוק הייתה ספריה ענקית עם הרבה ספרים, ומוכר ספרים שהיו לו ספרים חדשים בא אליו עם הספרים ומציגם בפניו, והוא בחר מביניהם את הספרים שרצה וקנה אותם בכסף מלא.

פעם אחת הביא לפניו מוכר הספרים הרבה ספרים חדשים וגם ישנים, וביניהם היה הספר 'עלים לתרופה' שבו מובאים מכתבי רבינו הקדוש ותלמידיו רבי נתן. כשהתחיל רבי צדוק לבחור ולחפש בין הספרים, ראה את הספר 'עלים לתרופה' וביקש מהמוכר לקנותו. ענה ואמר מוכר הספרים: "לא! לא! הספר הזה אינו בשבילכם, זה סתם ספר מכתבים..." תפס רבי צדוק את הספר בידו, עיין בו, ואמר למוכר: "מה אתה מדבר שזה סתם ספר מכתבים?! הלא הספר מוחייה אותי ומחזק אותי! אשריך שהבאת לי את הספר הזה!" (מוהר"א"ש).

כתביו:

מספריו נדפסו: "פרי צדיק" על התורה, "רסיסי לילה" עם קונטרס "דברי חלומות", "לבושי צדקה" על הלבוש, "קדושת שבת" עם קונטרס "שביתת שבת", "משיב צדק", "מחשבות חרוץ", "דברי סופרים" עם קונטרס זכרונות "דובר צדק", "ישראל קדושים" "שיחות מלאכי השרת" ועוד.

פטירתו

בט' באלול תר"ס, בגיל שבעים ושבע, נסתלק האדמו"ר רבי צדוק הכהן מלובלין. זכותו תגן עלינו אמן.

לאורם נלך

רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל

ט' באלול

הולדתו:

בן למשפחת רבנים מפוארת. נולד בכ"ב בשבט תקפ"ג בעיר קריזבורג לאביו רבי יעקב הכהן. נתפרסם כעילוי בעודו צעיר לימים ומכלל צד הריצו אליו שאלות ותשובות.

רבי צדוק היה בקי בכל התורה, גם במדעים השונים היה בקיא. רגיל היה לסיים בכל יום מסכת אחת, ואחר הסיים היה אוכל את סעודתו. בשבת היה רגיל לסיים שתי מסכתות: שבת ועירובין. בנוסף לביקאותו העצומה היה חריף וחדשן.

רוב חידושיו נעוצים בעומק הפשט של המקראות והמדרשות. ספרים רבים כתב רבי צדוק, בנגלה ובנסתר על דרך החסידות, ובכולם בולטת חריפותו וביקאותו. הרוצה ללמוד את תורת החסידות ממקורותיה בדברי חז"ל רצוי שילמד את ספרי רבי צדוק. בתורתו מודגשת מאוד סגולת ישראל – היסוד הפנימי האלוהי שבנשמת ישראל, שהוא דבוק תמיד בהשם. גם כאשר ישראל חוטאים, מדגיש תמיד רבי צדוק, אין זה אלא מפני השפעה חיצונית, אבל בפנימיותם ישראל מחפשים תמיד את ה'.

ספרי רבינו על שולחנו:

רבי צדוק היה קשור מאוד לתורת רבינו נחמן מברסלב כשסיפר אחד מוותיקי חסידי ברסלב, הוא הרה"ח רבי יחזקאל מנדלאל [לובלינער] ע"ה, שזכה להיות מוראי פניו של רבי צדוק הכהן בעיר לובלין, והיה מספר כי הספר 'ליקוטי מוהר"ן', ועוד מספרי רבינו הק', נראו תדיר על שולחנו של הכהן הגדול, ולא עוד אלא שהיו מלאים וגדושים בחידושים והערות שרשם 'הכהן'

צריכים ישועה? הקדישו את העלון לרפוי"ש, לדיווג, לשלום בית, להצלחה ולעילוי נשמת ואלפי זכויות של קוראים בכל העולם יעמדו לזכותכם ולזכות יקירכם

להקדשת העלון חייגו או סרקו >

02-5308000

מפחד להענש על חטאיו. ובוודאי היה עושה בכל יום חשבון נפש, מתוודה ומבקש סליחה על כל חטא ועון שעשה, וגם היה מבקש ומתחנן להינצל להבא מן החטא.

למען האמת, אדם שאינו עושה חשבון נפש כל יום רחוק ממידת היושר הקטנה ביותר. כי אפילו באמות המידה של העולם הזה, כאשר אדם אחד פוגע באדם אחר או מצער אותו, אם יש לו קצת יושר והגינות, בוודאי הוא פונה אליו ומבקש ממנו סליחה. ואם כך מחייבת מידת היושר, שיינהג כלפי בני אדם כמונו, כל שכן, שמחייבת כאשר הוא מצער את הבורא שמחיה אותו ומייטיב איתו בכל רגע, דהיינו שיפנה אליו ויבקש סליחה.

כל שכן, שאדם זה רחוק מיראת החטא, שפרושה, לדעת שהחטא מזיק מאוד, ולעשות הכול בשביל לא לחטוא. וכל שכן, שהוא רחוק מיראת הרוממות, שפרושה, להתבייש לחטוא או אפילו לפגום כהוא זה כנגד מלך רם ונשא.

נמצא שעיקר יראת השמיים מתחילה, כאשר האדם מאמין בשכר ובעונש שיש בעולם הזה. דהיינו, שמאמין שכל מה שקורה לו – הצלחותיו, או חלילה להפך, ייסורים – כולם מאיתו יתברך, שנותן לו שכרו, או מענישו לפי מעשיו, והוא עושה בכל יום חשבון נפש וכו'. וזה ייתכן רק כאשר הוא חי מתוך היסוד, ש"אין ייסורים ללא עוון".

המשך בשבוע הבא...

השם אוהב אותך

מי ירא שמיים?

נמצא שאדם החי את היסוד ש"אין ייסורים ללא עוון", אזי כל דבר שלא מסתדר כרצונו, מקרב אותו לבורא. כי הוא מחפש להכיר ולדעת את הקדוש ברוך הוא מכל מה שעובר עליו ומנסה להבין דרך הייסורים שיש לו איך השם רוצה לקרבו, וזה נקרא שיש לאדם אמונה שלמה.

התואר 'רא שמיים' שייך רק לאדם שעושה חשבון נפש בכל יום ומתוודה על חטאיו ומבקש סליחה ומשתדל לתקן את מעשיו. אדם שאינו עושה חשבון נפש בכל יום, אינו יכול לקרוא לעצמו ירא שמיים. כי זה מוכיח שהוא חי בהרגשה שהוא בעל הבית על עצמו – אין לו לפני מי לתת דין וחשבון על מעשיו. הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה, כי אין מי שיעניש אותו, והוא נמצא רחוק אפילו מהדרגה הנמוכה ביותר של יראת שמיים, שהיא יראת העונש.

כי אם הייתה לו יראת העונש הפשוטה ביותר, הוא היה

בשבוע שעבר למדנו שכאשר אדם אינו מרוצה ממהלך חייו הוא תובע דין על הנהגת השם, לכן מידת הדין תובעת שינהגו איתו כפי הדין שמגיע לו... וכן למדנו שהיסוד של אין ייסורים בלא עוון – עליו תלוי ועומד העולם, כי רק מי שחי את האמונה – לו יש קשר אמיתי ליהדות. כמו כן, נתנו שני הסברים לטענתו של מי שאינו תולה את ייסוריו בעוון.

לכן, המסקנה המתבקשת היא שאדם האומר שהוא מאמין בהשגחה פרטית – שהכול מאת השם יתברך, אם כן, חייב הוא להאמין שכל צער וחסרון שיש לו הם מאת הבורא ובהכרח שיש להם סיבה. ממילא, חייב הוא להגיע למסקנה, שעוונותיו הם הסיבה לייסוריו. כי בוודאי הכול בצדק, וכוונת הבורא בייסורים שמביא עליו – לטובה. ומה היא הטובה? לעורר אותו שיתקן מעשיו וייושר אורחותיו ויזכה לתכלית הטובה ולחיים מאושרים.

החיזוק השבועי

חיזוקים קצרים מהרב, מוטיבציה, התבודדות, אמונה ובטחון, תודה, חדשות מהישיבה, עדכונים מהשיעורים, תכנים קצרים ועוד.

להצטרפות לחיזוק היומיומי

סיפורי ישועה בזנות הפדיון

ורפא ירפא

לרופא המשפחה לא היה מה לימור חוץ מ"זה ויראלי"... מידי פעם אמרתי להשם תודה אך הבנתי שאני צריכה משהו גדול ועוצמתי.

כעבור כשבוע וחצי שבהם סבלתי נורא, בעלי העביר למוסדות 'חוט של חסד' סכום כסף לצדקה עם שמי כדי שהרב שלום ארוש יערוך לי פדיון נפש.

באותו יום העבירו את שמי לרב שליט"א ואני ציפיתי לישועה שלא איחרה לבוא.

למוחרת, קמתי בבוקר עם תחושה אחרת, לא כואב לי כלום והחולשה שהייתה בת לוויתתי כל אותם ימים, התחלפה בהרגשת ריענון והתחדשות.

תודה רבה להשם ותודה לכבוד הרב!

הכל התחיל ביום בהיר אחד, קמתי בבוקר, התארגנתי והייתי מוכנה לצאת לעוד יום עבודה שיגרת.

פתאום חשתי כאבים בבטן, אך לא ייחסתי לכך כל חשיבות ויצאתי לעבודה.

גם כשעליתי לאוטובוס חשתי בכאב שליווה אותי באי נוחות, אך בכל אופן אמרתי שזה לא סיבה להפסיק יום עבודה.

הגעתי למקום עבודתי ושקעתי בעשייה, אך הבטן עדיין הזכירה לי את קיומה, וככל שנקפו השעות, הלכו הכאבים והתחזקו.

הגעתי למצב שאני לא מצליחה להתרכז בעבודתי וכך יצאתי חזרה הביתה חלשה ועייפה מתמיד, חייגתי לבעלי וביקשתי ממנו שידאג לאסוף את הילדים מהמוסדות כי אני חשה בטוב.

שבוע שלם עבר והכאבים לא הרפו ממני הייתי חלשה. גם

כשרוצים ישועה באמת! 02-5308000

סידור 'לב שלום' עם פירוש של הרב שלום ארוש שליט"א לבת ישראל ע"מ החבר הכי טוב שלך, תמיד איתך בכל מקום ולכל מצב!

חיגי ותתחברי:

052-2240696

הסידור החדש
החבר הכי טוב שלך!

חיזוק לבית הכנסת

מכבדים את הבית -
מתברכים מהשכינה:

ככל שנרבה בכבוד בית הכנסת,
כך נזכה שיתקיים בנו "ויהי נועם
ה' אלוהינו עלינו", וביתו יהיה
לנו למקור של ברכה, בריאות
והצלחה.

שו"ת בהלכות שבת

בדבר זה נחלקו הפוסקים יש שכתבו שאכן נער זה אינו יכול להבדיל משום שההבדלה קשורה לכניסת השבת, והואיל ובכניסת השבת עדיין היה קטן גם במוצ"ש עדיין אינו יכול להבדיל,

(שו"ת הר צבי ח"א או"ח קשה פסק"ת רצו יט), אמנם יש שהתירו לו לעשות הבדלה ולהוציא ידי חובה (תשובות והנהגות ח"ג צא).

במוצאי שבת חתן של נער בר מצוה, רצו המשפחה לכבד את הנער שמלאו לו מצוות במוצ"ש שיעשה את ההבדלה, אך קם אחד האורחים שטען שכיוון שבכניסת שבת עדיין לא מלאו לו שלוש עשרה שנים וההבדלה קשורה לכניסת השבת, לכן לא יוכל הנער להבדיל האם צדקו דבריו?

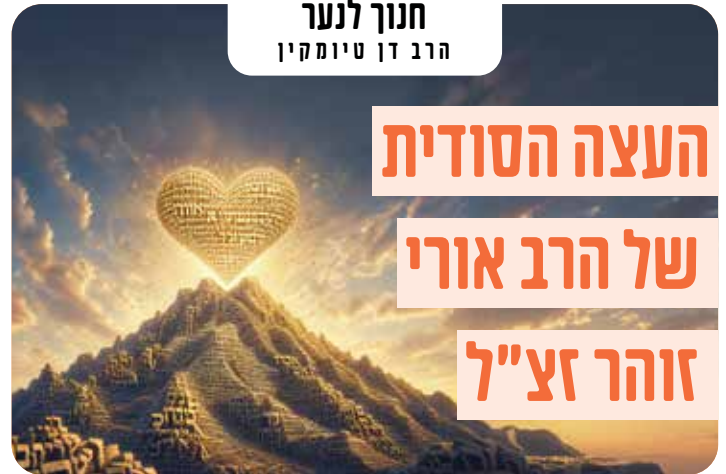
חנוך לנער

הרב דן טיומקין

העצה הסודית

של הרב אורי

זוהר זצ"ל

היצר הרע כל כך נלחם בנקודה הזו ממש, ומנסה להטיל בנו שנאת חנם, כי זו באמת נקודת האחיזה שלו להטיל פירוד ושנאה, וכמה האריך בזה החפץ-חיים בספריו.

כאן נכנסת העצה של הרב אורי זוהר. בדרך כלל אנחנו מבקשים ומתפללים לקב"ה כאנשים פרטיים. וברוך השם, לא חסר על מה להתפלל. אבל כדאי לייחד זמן שבו אנחנו מתפללים לא רק בשם עצמנו, אלא כנציגים של ציבור גדול יותר. אפשר לדבר כנציג של כל ההורים של ילדים עם הפרעת קשב, או של כל ההורים לנוער מתבגר. אפשר לדבר כנציג של כל העיר, או של כל אלו שלא יודעים להתפלל, או של כל המבולבלים והמיואשים. אפשר גם לדבר כנציג של כל עם ישראל, ואולי אפילו כנציג של כל האנושות, כולל הדולפינים והפינגווינים.

לא צריך באמת שמישהו יבחר בנו וימנה אותנו לתפקיד הזה. הרי לא באמת נעשו כאן בחירות. אבל זה בדיוק הענין, שזה לא משנה! עצם זה שאני ממנה את עצמי, לצורך הענין, זה לגמרי מספיק. בתפילה הזו אני ניגש לדבר בלשון רבים (מענין, שכך תיקנו לנו את כל נוסח תפילת העמידה), לא רק כאדם פרטי אלא כשליח ציבור! זה משנה את נקודת המבט, את ההתייחסות, את האחריות, ואת העוצמה. וזה מדהים איזה כח ועוצמה יש לתפילה שבאה ממקום כזה.

כולנו יש על מה להודות ועל מה לבקש. אם נצליח לפנות זמן להתפלל (גם) תפילת רבים שכזו, ודאי נזכה להצלחה רבה גם לעצמנו, וגם לכל הציבור שבעבורו אנו מתפללים!

כבר הזכרתי לא פעם שכל העצות שאני כותב כאן בטור הזה, ובספרים שלי, ובעצם כל מה שלמדתי בתחום החינוך, למדתי ממורי רבי, הרב אורי זוהר זצ"ל. בעשרים השנים האחרונות לחייו זכיתי ללמוד ממנו, ולקבל את משנתו החינוכית.

היום ארצה לשתף בעצה נוספת שקיבלתי ממנו, סוד גדול שקשור בהשתדלות הרוחנית שלנו, בתפילה, שגם זו זירה מרכזית שבה אנו נדרשים לפעול, כדי להצליח בחינוך. אבל רגע לפני שאשתף את העצה שלו, אקדים דבר תורה קצר ממשנתו של האדמו"ר מסלונים, ה'נתיבות שלום' זי"ע.

ה'נתיבות שלום' כותב על הפסוק: "כי תצא מִחֶנֶה עַל אִיבֶיךָ" (דברים כ"ג י'), שהפסוק מדבר על המלחמות שלנו עם היצר הרע, שהוא האויב האמיתי שלנו. יש כמה סוגי מלחמה, והדרך לנצח, מובאת במדרש, ש"כל יציאתך לא תהא אלא במחנה" (ספרי).

מסביר הרב, שכדי לנצח במלחמת היצר צריך התכללות שלנו במחנה, כלומר, להיות מקושר למחנה של ציבור, ובוה זוכים לשמירה מיוחדת. אנו נדרשים לבוא לא רק כיחידים, אלא כנציגים של ציבור. כדאי לראות את דברי הרב שמאריך ביסוד הזה (נתיבות שלום, פרשת כי תצא, עמ' קמ"ו), איך כל עמידתנו בפני הקב"ה התחילה בהר סיני, "וַיִּתֵּן שָׁם יִשְׂרָאֵל, כאיש אחד בלב אחד, וזה סוד השראת השכינה במנין דוקא, ובוה זוכים למדרגת "בנים אתם לה' אלקיכם", בנים לשון רבים, כי רק רבים המקושרים יחד במחנה זוכים לתואר הזה.

וזה עצה מדהימה להשיג מדרגות של קדושה וסיעתא דשמיא (ואגב, לכן בדיוק

חוזה ההצלחה שלך לשנה הבאה

הצטרף לזכות הפצת ספרי האמונה של הרב שלום ארוש שליט"א לחיזוק עמ"י, ותזכה בברכה להצלחת והפצת העסק שלך

הרווח כולו שלך!
052-2240696

הפצה בעסק?
הצלחה בעסק!

שו"ת הלכות מקו ההלכה

שו"ת

מקו ההלכה

סגולה נפלאה לחודש אלול, לבטל מעליו גזירות קשות

לומר בכל יום מזמור לדוד ה' אורי וישעי (פרק כ"ז בתהילים) מראש חודש אלול עד יום שמחת תורה, והיא מסוגלת לבטל כל גזירה רעה שנתונה על האדם, וכל האומר פרק זה מר"ח אלול עד אחר שמחת תורה אפילו גזרה רעה נתונה על האדם חס ושלום, מן השמים מבטלו, ומעביר מעליו כל המקטרגים, ומבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות, ויוצא זכאי בדינו, ומובטח לו שלא יחסרו מזונותיו כל השנה". סגולה זו מיוחסת לרב אברהם חמוי זצ"ל מגדולי החכמים בזמן הרב בן איש חי.

המשכים קום קודם עלות השחר לאמירת סליחות, ונטל ידיו בקומו משנתו, האם צריך לשוב וליטול ידיו שוב בהגיע עלות השחר?

אינו צריך לשוב וליטול ידיו שוב בהגיע עלות השחר. (שו"ת יין הטוב להגר"י ניסים זצ"ל חלק א' סימן ו').

מי שקם באשמורת וכבר הציבור אומרים סליחות ואין פנאי לומר תיקון חצות וסליחות וצריך לבטל אחד מהם, האם יאמר סליחות או תיקון חצות?

טוב שיאמר תיקון חצות, שמעלת תיקון חצות גדולה יותר מן הסליחות. (כף החיים סימן תקפ"א סעיף קטן ד')

באילו שעות ביום ניתן להתפלל סליחות?

הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות הוא מחצות הלילה ואילך שאז הוא עת רצון לפני ה', והזמן המשובח ביותר הוא באשמורת הבוקר קודם עלות השחר. ואם אינו יכול לומר באשמורת, יאמר בחצות לילה, ואם לא הספיק לומר בלילה יאמר במשך היום. אגרות משה (חלק ב' סי' ק"ה) יחווה דעת חלק א' סימן מ"ו).

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א רב העיר גדרה ומנהל רוחני ב"קו ההלכה הספרדי": 3030*

קומיקס הישועות שלכם:

סיפור הישועה של מוישי

ילדים יקרים, שלחו לנו את סיפור הישועה/התודה שלכם בצירוף שם למייל: al5308000@gmail.com ואנחנו נבחר את הסיפורים המיוחדים ונפרסם במדור הקומיקס שלנו.

עבודה עם סליחות!

בטלפניה בים של הרב שלום ארוש שליט"א

✓ צוות נשים ✓ משרת אדם

052-7691846 | א: 02-5308000

הסדרה המוצלחת של הרב שלום ארוש בעיבוד מיוחד לילדים ולבני נעורים

התקשרו להזמין:

052-2240696

בגן האמונה

מתאים לתלמודי תורה, בתי ספר, וליחידים

ילדוד'ס

פינה שילדים אוהבים

הידעת?

עיפרון רגיל יכול לכתוב קו באורך של עשרות קילומטרים!

מצא 10 הבדלים

ציטוטון

כל ייאוש ושבר הם רק בגלל חוסר אמונה - לכן נתחזק ונתפלל שנאמין באמונה שלימה וכל ניסיון נעבור בהצלחה!

||

רגע לצחוק:

שאלה: איך קוראים לאדם שמספר רק בדיחות קרש? תשובה: נגר!

ביטוי מושלם

לפניכם שלוש מילים בכל שורה, עליכם למצוא מילה אחת שתשלים את כל אחת מהמילים לביטוי, לדוגמא: יום, מזל, חודש, סוכה.

כתבו את האות הראשונה מהמילה המשלימה בצד, לבסוף חברו את האותיות למשפט אקטואלי.

מה התקבל?

מילה 1	מילה 2	מילה 3	מילה משלימה	אות
כיסא	הנביא	הגלעדי		
ארסי	צפע	קוברת		
אדום	לבן	ישן		
החצר	רפואי	מצחיק		
מלוח	רקק	טונה		
הגליל	הבר	מי (מים)		
חלת	יערת	צפיתית		
המלח	כנרת	התיכון		
תלייה	אות	החיבור		
אגב	ארץ	המלך		
בי"2	סי	די		
סלוטייפ	סטיק	מגע		
ימין	שמאל	שרה		
הרע	הקודש	רמיה		
כיפור	טוב	ראשון		

הזוכים מפרשת פנחס
אביגיל עיני
גדרה

להיות הורים מא' ועד ת' - מנוחה פוקס

נ' - כביסה מלוכלכת

לא מכביסים בחוץ חלק ב'

שחשבים לכם בכל שעה משעות היום, והראו דוגמה אישית יומיומית. ילד שרואה שהוריו עקביים, מתכוונים למה שהם אומרים ומדברים בעצמם בכבוד – ינהג בהתאם.

8. "ילד טוב ירושלים"

הפכו את המושג המוכר "ילד טוב ירושלים" למושג חיובי שיהלום את ילדכם. הדגישו ושבו בקול רם את ההתנהגויות הטובות, הוויטוריות והרגעים שבהם הוא דיבר בנחת. הוא ייחנה מאוד מאהדתכם וירצה לשחזר את ההצלחה. ככל שלילד יהיה טוב יותר בתוך הבית והוא ירגיש מוערך, כך הצורך שלו לצעוק ולהילחם יפחת. ופחות צעקות בבית – פירושן פחות הפרעות לשכנים.

9. "יש משהו בדברייך, ילד שלי"

נסו להבין את הילד ואת עמדתו, גם אם אינכם מסכימים איתה בשום אופן. הוא זקוק קודם כל להקשבה שלכם ולהרגשה שמבינים אותו. להבין זה אומר להקשיב לתוכן ולא רק לטונים, לחזור על דבריו כדי שיראה ששמעתם, ולהודות שאתם מבינים לליבו. ילד שיועד ומתוודע לכך שמבינים אותו – משמיע את דבריו בנחת וביתר קלות.

10. הכביסה הרטובה והמלוכלכת נוספת...

בואו נודה על האמת: כביסה מלוכלכת יש בכל בית, ואין משפחה מושלמת. זכרו שחלק ממי הכביסה הללו תמיד ילדפו החוצה בדרכים שונות: דרך החלונות הפתוחים, דרך פספוטי לשון של עובדי אורח, או דרך שמועות. אבל תפקידכם הוא לעמוד בגבורה ובביטחון מול המלעייים. אם תתמקדו אך ורק בחינוך הנכון של הילד ולא בתגובות של הסביבה, בעזרת ה' לא תינזקו והפירות יגיעו.

דיבור רגוע, הטונים הכלליים בבית ירדו פלאים, והשכנים כבר לא יאלצו להיות שותפים קבועים לכל ויכוח משפחתי.

4. אתם לא בתחרות!

אל תנהלו עם הילד מאבק כוח ותחרות של: מי צועק חזק יותר? מי מנצח במערכה? או מי המילה האחרונה שלו? זכרו שאתם המבוגרים האחראים שבחבורה. צאו מהמלחמה המיותרת הזו והיערכו מחדש. כשלא תהיו בתחרות מולו, לילד לא יהיה צורך להגביר את הווליום – פשוט כי אין לו מול מי להילחם ועל מי לגבור.

5. יש דברים יותר נשגבים מכמה שכנים!

אל תתנו לילד את ההרגשה שבחינוך שלכם יש מניע חברתי של "מה יגידו". ילדים נפגעים וכואבים מאוד לגלות שמה שבאמת אכפת להורה זה השם הטוב שלו ברחוב, ולא טובתו של הילד. הם מצפים לשמוע מכם עמדה יציבה – שאתם עומדים על דעתכם כי כך נכון, אמיתי ומוסרי לנהוג, ולא בגלל החשש מהערה של השכנה מלמטה. הם רוצים הורה חזק, שמונחה מתוך ערכים אמיתיים.

6. תנו לו להבין לפי התוצאה!

בזמנים רגועים ושלוים של שגרה, שבו עם הילד לשיחה קצרה על תרבות, דיבור והקנה לו כללים ברורים. בשעה שהוא בוחר לנהוג אחרת ולצרות – פשוט צאו מהחדר ברוגע ואל תענו לו, גם אם ירדוף אחריכם ויקרא בכי: "אבל אמא, תקשיבי לי!". הוא ילמד בדרך הקשה והיעילה ביותר שאתם משתפים פעולה אך ורק עם מי שמדבר בצורה מכובדת. הדיבור הנאות הזה יופנם ויימשך הלאה.

7. שלא בשעת מעשה – זהו מוטו מנצח!

אל תחכו שהילד יפתח בוויכוח קולני כדי להיזכר לחנך אותו. דברו על הערכים

האם כביסה מלוכלכת מכביסים בחוץ או לא? הנה המדריך המעשי שיעזור לכם לעשות סדר בבית פנימה, בלי להציץ כל רגע בפחד לחלון של השכן.

1. איזה פחד מהשכנים!

למה אתם גוערים עכשיו בילד שצורח? האם מכיוון שההתנהגות שלו באמת כל כך מרגיזה ומצריכה טיפול, או מכיוון שאינכם מעוניינים שהרחוב ידע מה קורה אצלכם? נכון, זה לא נעים שאחרים שומעים את הקשיים שלנו, אבל הפחד הבלתי פוסק הזה מפני 'מה יאמרו בחוץ' גורם לכם להגיב בעוינות ובלחץ במקום בסמכותיות. נסו להיפטר מהחשש החברתי הזה, ואז תגלו שאתם הופכים להיות הרבה יותר ענייניים, רגועים וממוקדים בדרישותיכם החינוכיות.

2. בקדרה שבה בישלתם – בה תבשלו!

הילד שלכם חכם, והוא מזהה מיד את הפחד הגדול שלכם מפני הרחוב והשכנים. לפעמים, זו בדיוק הסיבה שהוא מגביר את קולו בכוונה! ברגע שהוא יודע שאתם חוששים מפני ה'מה יאמרו' – הוא הופך את השכנים לכלי נשק ואמצעי סחיטה. הוא יצרח בקניין כדי שתקנו לו ממתק, או יישכב על המדרכה ברחוב, כי הוא יודע שלא תרצו לעמוד במבוכה. הפסיקו לפחד מהסביבה, והעדיפו את חינוך הילד על פני המבטים של העוברים ושבים.

3. חיקוי מוצלח!

רוצים שילדכם יאמר בשקט ובכבוד את מה שיש לו לומר? רוצים שישנה את הרגליו וילמד לדבר בנחת ולא לצעוק כשהוא רוצה משהו? אל תתנו לעצמכם להעלות את קולכם בתגובה. דברו אותו בקול מתון, שליו והחלטתי, ותראו שבאופן טבעי גם קולו שלו ותמתן. ברגע שתסגלו לעצמכם טון

נקודה למחשבה
מרנני ישיבת חוט של חסד

כך יוצאים

לחרות

שבת שלום עם ישראל היקרים! בואו נתחזק היום יחד בעונג שבת קודש.

רבי נחמן מברסלב כותב (ליקוטי מוהר"ן יז): "והכלל שצריך לנהוג שמחה גדולה בשבת קודש... ולהרבות בתענוגי שבת... הן אכילה ושתייה, הן מלבושים".

כולנו מכירים את הסיפור על יוסף מוקיר שבת: יוסף היה אדם עני, אבל לכבוד שבת היה קונה מאכלים משובחים ומענג את השבת.

בשכנותו גר גוי עשיר מאוד, והחוזים בכוכבים חזו שכל נכסיו יעברו ליוסף מוקיר שבת. נבהל הגוי, מכר את כל נכסיו, קנה בהם מרגלית יקרה ותפר אותה בכובעו. יום אחד, כשחצה גשר, הרוח העיפה את הכובע לים, ודג גדול בלע את המרגלית.

דגו את הדג בערב שבת קודש, והדייגים חיפשו מישהו שיסכים לקנות דג יקר כל כך. אמרו להם: "לכו ליוסף מוקיר שבת, הוא תמיד קונה את הטוב ביותר לכבוד שבת".

אכן יוסף היה מוכן לשלם כל הון על הוצאות השבת, לכן קנה את הדג היקר. בבית חיתכה לו הפתעה בתוך הדג – מרגלית יקרה שהפכה אותו עשיר לכל ימיו.

מי שמפאר את השבת, השבת לא מדלגת עליו ושולחת עימה ישועות רבות. מוסיף עוד רבי נחמן: "על ידי התענוג והשמחה של שבת... יוצאין לחרות".

שנוכה כולנו לפאר ולענג את השבת כראוי ועל ידי זה לצאת לחירות בגאולה השלימה. אמן!

גם אתה רוצה
לזכות את הרבים?

לתרומה לעלון ולחיוזוק
עמ"י חייגו עכשיו:

02-5308000

הסופרת מנוחה פוקס - מומחית לתהליכי חינוך מנחת הורים, יועצת זוגית, מנהלת בסמינר לבנות.

בדיחות הדעת:

המורה למדעים הסבירה בכיתה שחום גורם לדברים להתרחב וקור גורם להם להתכווץ. דני הרים את היד ואמר בהתרגשות: "עכשיו הכל ברור! בגלל זה חופשת הקיץ כל כך ארוכה וחופשת החורף קצרצרה!"

יצירות לעשות כרוז -

אומן ראש השנה

כל מי שסר למשמעתו שיהיה
אצלו בראש השנה איש בל יעדר!
ראש השנה עושים אצל רבי נחמן

